

Bij de herdenking van degenen die ons in 2018 ontvallen zijn, werden we bepaald bij Psalm 91.

Twee jaar geleden moesten wij onze oom Herman begraven. Op de rouwkaart stond Psalm 91: Wie is gezeten in de schuilplaats van de Allerhoogste, die overnacht in de schaduw van de Almachtige. In mijn ogen was oom Herman altijd jong, snel, gezellig. Wat klonk schuilen toen ineens zwakjes.

Wanneer schuil ik zelf eigenblijk? Ja, voor een plotselinge hagelbui, in een bushokje. Maar het echte schuilen, zoals onderduikers dat moesten in de oorlog, dat kennen wij toch niet?

Schuilen is iets voor de zwakke, denken wij. Voor iemand die aan zijn eind is.

Vreemd is dan wel het hele vervolg van de Psalm. Je krijgt de indruk dat je niets kan overkomen als je maar schuilt! Loopt het dan nooit dodelijk af met wie schuilt?

Dit is een Psalm die gemakkelijk misbruikt kan worden – wat de duivel dan ook gretig deed (Mat.4)...

De Joden kennen de leesregel: een Psalm is geschreven door de laatst genoemde dichter. Psalm 91 zou dan geschreven zijn door de Mozes van Psalm 90. En ineens vallen veel dingen op hun plaats. Alle grote woorden over plagen en slangen en verschrikkingen van de nacht en tienduizenden die vallen kunnen namelijk heel goed slaan op de uittocht uit Egypte en de reis door de woestijn. Jouw tent (!) blijft gespaard. De wolk ging als een schaduw mee. Voor Mozes is de Heer de veiligste schuilplaats die je bedenken kunt.

In de Middeleeuwen stierven veel mensen door de pest. Alleen de Joden bleven gespaard; zij hielden zich aan de reinheidswetten van Mozes! Een zoveelste reden voor de mensen om de Joden te gaan vervolgen...

Vluchten kan niet meer, zingen Jenny Arean en Frans Halsema, schuilen nog alleen, schuilen bij elkaar.

Schuilen bij de Allerhoogste! zingt Mozes. Alleen Hij overziet het. Schuilen bij elkaar is ook mooi, maar we zijn allemaal even kwetsbaar. Psalm 91 is niet alleen een Psalm voor de hoogbejaarde tante, maar net zo goed voor de vlotte oom.

Ik zal bevrijden wie Mij liefheeft (vers 14). Ja, het staat er sterker: wie Mij aankleeft.

Zie dat voor je: als je aan de Heer kleeft, kan er niets meer tussen Hem en jou in komen! Dood noch leven, engelen noch machten, heden noch toekomst kan ons scheiden van de liefde van God die Hij ons geeft in Jezus Christus (Rom.8). Wat kan mij gebeuren! (Psalm 121) Als je bidt tot God, sta je in contact met de eeuwigheid. Als je je vastklampt aan Jezus, zit je vast aan de Overkant.

Maar – als het dan toch misgaat? Jakobus werd onthoofd, Petrus werd bevrijd (Hand.12). Waar waren de engelen voor Jakobus! Kan het zijn dat de Heer ze geboden heeft om hem te halen? Zoals ze Petrus uit de gevangenis moesten halen? Op handen zullen ze je dragen – tot in de schoot van Abraham (Lukas 16).

We hebben de schaduw van de Allerhoogste. Klinkt misschien wat vaag. Je hebt liever God zelf. Ja maar, als je in zijn schaduw bent, dan moet Hij zelf heel dichtbij zijn!

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Lees samen de hele Psalm nog eens. Welk vers raakt jou het meest?
2. Waarom zou God in deze Psalm een paar keer de Allerhoogste worden genoemd?
3. Allerlei plagen kunnen ons nog wél bereiken! Hoe rijm je dat met deze Psalm?
4. De duivel heeft deze Psalm misbruikt (zie Mat.4:6). Praat eens door over misbruik van bijbelteksten. Hoe zou je dat kunnen voorkomen?
5. Kun je aangeven hoe bij Jezus vers 7 'binnenstebuiten' werd gekeerd?
6. Praat eens door over dat aankleven in vers 14. Hoe kun je daarin groeien?
7. Voor wie meer wil: wie kent het boek 'De schuilplaats' van Corrie ten Boom? Kun je er iets over delen?
8. Voor wie meer wil: leg Psalm 91 eens naast 90. Zoek eens naar het woord 'schuilplaats' bij Mozes.